

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. október 14.
(OR. en)

11866/20

ENER 343
CLIMA 235
CONSOM 169
TRANS 468
AGRI 324
IND 175
ENV 600

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Címzett:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2020) 952 final
Tárgy:	A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK A megújuló energia terén elért eredményekről szóló jelentés

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2020) 952 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2020) 952 final

Brüsszel, 2020.10.14.
COM(2020) 952 final

**A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK,
AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

A megújuló energia terén elért eredményekről szóló jelentés

1. BEVEZETÉS

A megújuló energia az európai zöld megállapodás prioritásainak középpontjában áll. A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv¹ (a továbbiakban: RED I) az Európai Unió energiapolitikájának központi eleme, és a megújuló energiával kapcsolatos, 2020-as célok elérésének kulcsfontosságú ösztönzője. A 2020-as célok egyben az első fő mérföldkövet jelentik a 2030-ra elérendő, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 55 %-os csökkentésére irányuló megemelt cél teljesítési alapjának megteremtésében, amely célt az éghajlat-politikai célterv² tűzte ki az európai zöld megállapodás³ értelmében. Az Európai Unió ezzel a megemelt céllal kiegyensúlyozott utat jelölt ki a klímasemlegesség 2050-ig történő eléréséhez, amelyet a gazdaság összes szektorában végrehajtandó mélyreható dekarbonizáció útján valósít meg. Ebben az értelemben napjaink energiarendszeréről át kell állni egy nagyban megújuló energiaforrásokon alapuló integrált energiarendszerre. Ahogyan azt az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 55 %-os csökkentésére irányuló éghajlat-politikai célterv hatásvizsgálata is meghatározza, a megújuló energiaforrások arányának 2030-ra el kell érnie a 38–40 %-ot.⁴

Az energiarendszer integrációjának megteremtésére irányuló stratégia⁵ hangsúlyozza, hogy Európa energetikai jövőjének a megfelelő földrajzi eloszlású megújuló energiaforrások egyre növekvő arányán kell alapulnia, rugalmasan integrálnia kell a különböző energiahordozókat, ugyanakkor erőforrás-hatékonynak kell maradnia, elkerülve a szennyezést és a biológiai sokféleség csökkenését. A tiszta és megújuló energia a Covid19-válságot követő gazdasági helyreállásnak is az egyik építőeleme lesz. A Bizottság 2020. május 27-én előterjesztett helyreállítási terve⁶ kiemeli, hogy a kulcsfontosságú tiszta technológiákba és értékláncokba történő beruházások fellendítésére, valamint a gazdaság általános ellenálló képességének növelésére irányuló erőfeszítések részeként az energiarendszer nagyobb integrációjára van szükség. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz összefüggésében a tagállamok nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveket dolgoznak ki, amelyeknek összhangban kell állniuk a releváns országspecifikus kihívásokkal és az európai szemeszter keretében meghatározott prioritásokkal, különösen pedig a zöld és digitális átállás szempontjából releváns vagy abból következő prioritásokkal. A helyreállítási és rezilienciaépítési terveknek emellett azokkal az információkkal is összhangban kell lenniük, amelyeket a tagállamok az európai szemeszter keretében benyújtott nemzeti reformprogramokban, az (EU) 2018/1999 rendelet értelmében kidolgozott nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikben (NECP) és azok aktualizált változataiban, a Méltányos Átállást Támogató Alap égisze alatt létrejött méltányos területi átállási tervekben, valamint az uniós alapok keretében megkötött partnerségi megállapodásokban és programokban szerepeltetnek.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

² COM(2020) 562 final.

³ COM(2019) 640 final.

⁴ SWD(2020) 176 final.

⁵ COM(2020) 299 final.

⁶ COM(2020) 456 final.

Az egyik fő építőelem a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv (a továbbiakban: RED II ⁷) 2018. december 24-én történt hatálybalépése. Az új irányelv stabil keretet teremtett azon kötelező uniós cél teljesítéséhez, amely szerint 2030-ra a teljes bruttó energiafogyasztásban a megújuló energiának legalább 32 %-os részarányt kell elérnie. A RED I keretében elért haladásra épülő keret tartalmazza többek között a tagállamok arra irányuló kötelezettségét, hogy a nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikben a 2020-as célokat használják a nemzeti ütemtervek alapértékeiként. Az összes nemzeti energia- és éghajlat-politikai terv benyújtását követően a tervek alapján az EU megújulóenergia-részaránya a jelenlegi várakozások szerint 2030-ban 33,1–33,7 %-ot ⁸ fog elérni. Az aggregált tagállami hozzájárulásokkal a megújuló energia használata a 2030-ig hátralevő években gyorsabban fog növekedni, így ha a tagállamok teljesítik (és túllépik) megújulóenergia-részesedésüket, akkor az EU összesített megújulóenergia-részaránya meg fogja haladni a 32 %-os célt.

Az EU azon szakpolitikai prioritásának, hogy a megújuló energiaforrások területén világszerte vezető szerepet érjen el, az képezi az alapját, hogy a megújuló energiaforrások az energiaunió valamennyi dimenziójában jelen vannak. A technológiai vezető szerep szembetűnő a tisztaenergia-ágazatban (különösen a szél- és az óceánenergia, az intelligens energiahálózati technológiák és a megújuló hidrogén területén), azonban további erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy az EU az akkumulátorok és a fotovoltaiikus rendszerek terén felzárkózzon és versenyképességre tegyen szert⁹. Az EU előkelő helyet foglal el a nagy értékű szabadalmak területén a nemzetközi versenytársak között, ami igazolja Európa vezető pozícióját az innováció, valamint az új és továbbfejlesztett, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó energiatechnológiák terén¹⁰.

A megújuló energiaforrásokból származó hasznok jóval túlmutatnak az energiaunió dimenzióin. A megújuló energiák gazdasági növekedést és munkahelyeket teremtenek az európaiak számára, különösen helyi munkahelyeket: **jelenleg több mint 1,5 millió ember dolgozik ebben az ágazatban az EU-ban, és a becslések szerint 158,9 milliárd EUR éves árbevételt generálnak**¹¹. Az európai energiaárakról és -költségekről szóló friss jelentés¹² dokumentálja, hogy a megújuló energia mennyiségének megnövekedése fontos tényező a nagykereskedelmi energiaárak elmúlt években tapasztalt csökkenésében. Előfordulhat, hogy ennek következtében az ipar energiaköltségei is csökkenni fognak, és esetleg javul az ipari versenyképesség. Végül, de nem utolsósorban a technológia költségeinek csökkenése, a digitalizációval karöltve valóban megkönnyítik a fogyasztók számára, hogy kulcsszerepet játsszanak az energetikai átállásban.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

⁸ COM(2020) 564 final: A nemzeti energia- és klímatervek uniós szintű értékelése.

⁹ COM(2020)953: A tiszta energia ágazatában fennálló versenyképesség fejlődéséről szóló jelentés.

¹⁰ JRC (2017), Az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó energiatechnológiák területére irányuló K+F nyomon követése, <http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC105642>

¹¹ Euroserv'ER (2020) 2019. évi barométer. <https://www.euroserv-er.org/19th-annual-overview-barometer/>

¹² A Trinomics alapozó tanulmánya az Európai Bizottság számára a 2020. októberi, az európai energiaárakról és -költségekről szóló jelentéshez.

Ez a jelentés a 2020-ra elérendő, a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti kötelező célok elérése tekintetében a 2018-ig elért haladás legfrissebb eredményeibe nyújt betekintést, és eleget tesz az Európai Bizottság számára a RED I és a földhasználat közvetett megváltozásáról szóló irányelvben (a továbbiakban: ILUC-irányelv) ¹³ előírt jelentéstételi kötelezettségnek. A jelentés a 2020-as cél elérése tekintetében elért haladás értékeléséhez elsődleges adatforrásként a 2020 júliusáig a tagállamok által az Eurostathoz továbbított adatokon alapuló energiastatisztikákat használja fel. Ez a jelentés épít továbbá a megújuló energiáról szóló ötödik kétéves tagállami eredményjelentésekre, amelyek a 2017–2018 közötti időszakot fedik le¹⁴, valamint a 2020 során készített kiegészítő technikai elemzésre. Magában foglalja továbbá az együttműködési mechanizmusokban rejlő potenciál áttekintését, valamint az adminisztratív keretrendszerek és a bioüzemanyagok fenntarthatóságának értékelését.

A jelentés négy fő fejezetből áll. A 2. fejezet átfogó uniós szintű értékelést ad, míg a 3. fejezet részletesebb elemzéssel szolgál a tagállamok által elért haladásról, és 2020-ra vonatkozó előrejelzéseket is tartalmaz. A 4. fejezet a bioüzemanyagok fenntarthatóságát értékeli. Az átfogó következtetéseket és az ajánlásokat az 5. fejezet ismerteti. Eltérő megállapítás hiányában az e jelentésben foglalt számadatok az Egyesült Királyság figyelembevételével értendők, amely a 2018-as jelentéstételi időszakban még tagállam volt.

2. AZ EU ÁLTAL A MEGÚJULÓ ENERGIA HASZNÁLATÁNAK TERJESZTÉSÉBEN ELÉRT HALADÁS

2018-ban az EU a 2020-ra kitűzött legalább 20 %-os (az EU-27 esetében 20,6 %-os¹⁵) célhoz képest a teljes bruttó energiafogyasztásban 18,0 %-os (az EU-27 esetében 18,9 %-os) megújulóenergia-résarányt ért el, amivel meghaladta a 2017–2018-ra vonatkozó 16 %-os indikatív ütemtervet. Ezenkívül az EU egésze túllépte azt a némileg ambíciózusabb ütemtervet is, amelyet maguk a tagállamok határoztak meg a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési terveikben (a továbbiakban: NREAP-k)¹⁶. Az utóbbi években uniós szinten folyamatosan nőtt a megújuló energiaforrások (RES) összesített aránya, valamint a megújuló energia ágazati aránya a villamos energia előállítása (RES-E), a fűtés és a hűtés (RES-H&C), továbbá kisebb mértékben a közlekedés terén (RES-T).

Ami az egyes ágazatokat illeti, uniós szinten a megújuló energia **aránya a villamos energia, valamint a fűtés és a hűtés terén rendszeresen** a tagállamok által az NREAP-kben meghatározott szintek **felett volt**, míg a **közlekedési ágazatban** a megújuló energia **aránya kissé elmaradt** az NREAP-kben meghatározott **tervezett aránytól** (8,03 %-os tényleges

¹³ Az (EU) 2015/1513 irányelv.

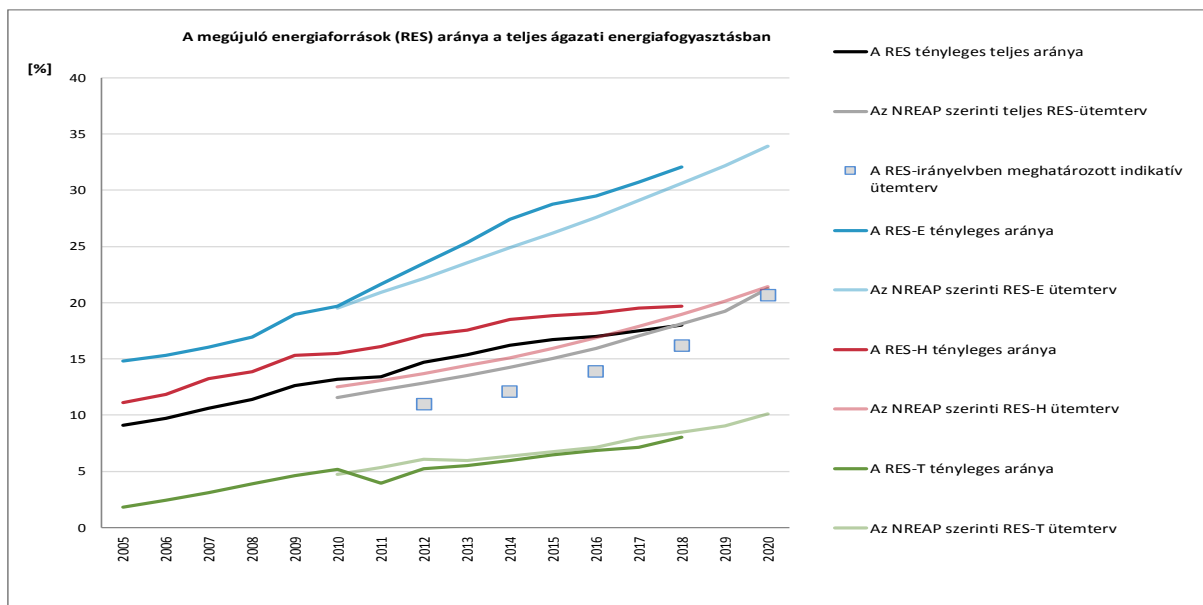
¹⁴ <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/renewable-energy/progress-reports>

¹⁵ Az EU-27 indikatív aggregált részaránya a 27 tagállam kötelező nemzeti céljai alapján és az EU-27 egyes tagállamai 2020. évi teljes bruttó energiafogyasztásának bizottsági becslése alapján.

¹⁶ <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/renewable-energy/national-action-plans>

arány a tervezett 8,50 %-kal szemben)¹⁷. Ez az elmaradás részben a bioüzemanyagokra vonatkozó szakpolitikával kapcsolatos vitának és a jogi keret azzal összefüggésben végzett kiigazításának tudható be. Noha ezek a kiigazítások szükségesek voltak a fenntarthatósággal kapcsolatos aggodalmak eloszlatásához, a jövőbeni szakpolitikai kerettel összefüggésben kialakult bizonytalanság lelassította a bioüzemanyag-előállítási kapacitásba, többek között a fejlett bioüzemanyagokba irányuló befektetéseket¹⁸. A 2018. évi adatokban nem tükröződik a fejlett bioüzemanyagok előállító termelési kapacitásokba irányuló befektetés növekedése, amely a RED II elfogadásának következménye.

A bioenergia általában véve továbbra is a fő forrása a megújuló energiának az EU-ban, 2018-ban az aránya megközelítőleg 60 % volt. A bioenergia legnagyobb részét 68,4 %-os részesedésükkel a szilárd bio-tüzelőanyagok teszik ki. Ezek közül a szilárd bio-tüzelőanyagok közül az erdészeti tüzelőanyagok megközelítőleg 91 %-ot adnak. A bioenergia egyéb formái a folyékony bio-tüzelőanyagok (12,6 %), a biogáz (11,6 %), a települési hulladék megújuló része (7,2 %) és a faszén (2 %).¹⁹

1. ábra: A megújuló energia tényleges és tervezett aránya az EU-ban (2005–2020, %).
Forrás: Eurostat és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervek (NREAP)

¹⁷ Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához – 1–2. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478 [DOI 10.2833/325152].

¹⁸ A fejlett bioüzemanyagok fogalmát a RED irányelv főként a hulladékokból és maradékanyagokból álló alapanyagok megengedett listáján szereplő anyagokból előállított bioüzemanyagokként határozza meg.

¹⁹ Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához – 3. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478.

A megújuló energia abszolút fogyasztásához a fűtési és hűtési ágazat járul hozzá a legnagyobb mértékben (összesen 102,9 Mtoe 2018-ban), ezt szorosan követte a megújuló villamos energia (90,3 Mtoe), valamint a közlekedés (25,1 Mtoe) fogyasztása²⁰.

Az energiafogyasztó ágazatokban használt fő megújuló energiaforrások közé tartoztak a fűtési és hűtési ágazatban a biomassa, a villamosenergia-ágazatában a hidroelektromosság és a szél, valamint a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok.

A tagállamok elsősorban a megújuló energiaforrások közlekedési ágazatban való felhasználását támogatják a bioüzemanyagok használatát ösztönző eszközökkel, ugyanakkor egyre nagyobb mértékben mozdítják elő az e-mobilitási lehetőségeket vagy tervezik az e-mobilitás támogatását. Azon tagállamok, amelyek már bevezettek a támogatási eszközöket: Dánia, Németország, Írország, Horvátország, Olaszország, Lettország, Málta, Ausztria, Románia, Svédország és az Egyesült Királyság.

A villamosenergia-ágazatban egyértelmű paradigmaváltás zajlik a megújuló energiaforrások irányába. 2010 és 2018 között az EU-ban a halmozott napenergia- és szélenergia-kapacitás 110 GW-ról 261 GW-ra nőtt²¹. Az ehhez kulcsfontosságú tényezők egyike a fotovoltaikus napenergiából és a szélenergiából származó villamos energia költségének csökkenése, amelynek mértéke 2009 és 2018 között közel 75 %, illetve 50 % volt (a piactól függően), és amely a beruházási költségek csökkenéséből, a hatékonyság fejlődéséből és az ellátási lánc javulásából, valamint a támogatási rendszerek versenyezetéséből ered. Németország és Hollandia például 2016 közepe óta több mint 3,1 GW tengeri kapacitást allokált zéró támogatású ajánlatok keretében²². 2020 júliusára 18 tagállam határozta meg a (nagyobb) villamos energiát termelő megújulóenergia-létesítmények (RES-E-létesítmények) támogatási szintjeit versenypályázati eljárás keretében²³. A teljes egészében piaci alapú RES-E-projektek irányába mutató tendencia folytatásával elő lehetne segíteni a kiskereskedelmi villamosenergia-áraknak a támogatással összefüggő komponens csökkentése révén történő visszaszorítását²⁴.

2019-ben a világtörténelemben először **az új villamosenergia-termelés túlnyomó része világszerte napenergia- és szélenergia-forrásokon alapult.** A napenergia hozzájárulása összesen 119 gigawattot tett ki (az összes új kapacitás 45 %-a), a nap- és a szélenergia pedig együtt az új fejlesztések több mint kétharmadát tette ki²⁵. A Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) hasonlóképpen megjegyzi, hogy az újonnan telepített megújulóenergia-

²⁰ Eurostat SHARES 2018. A RED I-ben meghatározott tényezők használatával.

²¹ Eurostat 2020: Energia az EU-ban számokban.

²² JRC, Szélenergia: technológiai piaci jelentés, EUR 29922 EN, Európai Bizottság, Luxembourg, 2019.

²³ Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához – 1–2. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478 [DOI 10.2833/325152].

²⁴ COM(2020)951: Jelentés az európai energiaárakról és -költségekről.

²⁵ <https://www.bloomberg.com/news/articles/2020-09-01/the-world-added-more-solar-wind-than-anything-else-last-year#:~:text=For%20the%20first%20time%20ever,a%20report%20Tuesday%20by%20BloombergNEF>

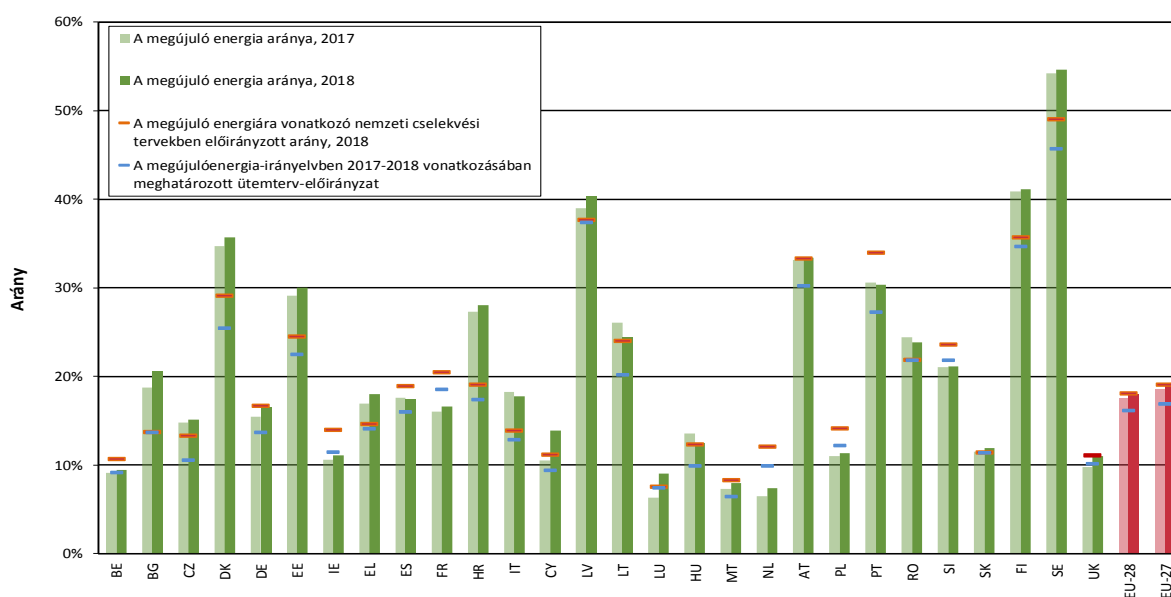
kapacitás egyre inkább olcsóbbá válik a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló legolcsóbb villamosenergia-termelési lehetőségeknél.²⁶

A költségek csökkenése ezenkívül a megújuló energiaforrások vállalati beszerzése növekedésének egyik fő ösztönzője, különösen, ha a vállalati energiafelhasználók közvetlen energiavásárlási megállapodást kötnek a megújuló energia fejlesztőjével. A 2015-2019-es időszakban Európában a vállalati villamosenergia-vásárlási megállapodások alapján beszerzendő megújuló villamos energia mennyisége²⁷ 847 MW-ról a háromszorosára, 2 487 MW-ra nőtt²⁸.

3. A TAGÁLLAMOK EREDMÉNYEINEK RÉSZLETES ELEMZÉSE ÉS A 2020-RA VONATKOZÓ ELŐREJELZÉSEK

1. Előrehaladás a villamos energia, a fűtés és a hűtés, valamint a közlekedés terén

A megújuló energia arányai tükrözik a tagállamok energiamixének hagyományos különbségeit, valamint a megújulóenergia-potenciáljuk terén felmerülő különbségeket és az eltérő haladást, így **az arányok a hollandiai 7,4 %-tól a svédországi 54,6 %-ig terjedtek 2018-ban** (lásd a 2. ábrát).

2. ábra: Az EU és a tagállamok megújulóenergia-résaránya a teljes bruttó energiafogyasztásban (2017–2018) a RED I szerinti ütemtervekkel szemben (forrás: Eurostat)

²⁶ <https://www.irena.org/publications/2020/Jun/Renewable-Power-Costs-in-2019>

²⁷ Norvégiát és az Egyesült Királyságot is beleértve.

²⁸ Bloomberg New Energy Finance vállalati PPA-adatbázis, hozzáférés 2020. szeptemberében.

Jelenleg tizenkét olyan tagállam létezik ²⁹ (Bulgária, a Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, (Görögország, a becslések szerint), Finnország, Horvátország, Olaszország, Ciprus, Lettország, Litvánia és Svédország), **amely a saját 2020-as céljával megegyező vagy azt meghaladó arányt ért el. Ugyanakkor 2018 során hat tagállam**, Spanyolország, Olaszország, Litvánia, Magyarország, Portugália és Románia **a 2017-es évhez képest csökkentette megújulóenergia-résarányát.**

Ami a RED szerinti indikatív ütemterveket illeti, 23 tagállam túlteljesítette azokat, viszont Írország, Franciaország, Hollandia, Lengyelország és Szlovénia alulteljesítette azokat. Írország, Franciaország, Lengyelország és Szlovénia 0,7 és 2,3 % közötti arányokkal marad el a tervektől, miközben Hollandia tanúsítja a legnagyobb elmaradást, ahol a 2017–2018-as évben az elért tényleges arány 6,9 % volt a RED szerinti indikatív ütemtervben foglalt 9,9 %-kal szemben. Hollandia a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervében a 2018-as évre előirányzott 12,1 %-os céltől még inkább elmaradt. Horvátország, Bulgária, a Cseh Köztársaság és Olaszország esetében figyelhető meg a legnagyobb pozitív eltérés a RED szerinti indikatív ütemterveiktől.

Az EU-n belüli megújulóenergia-fogyasztás abszolút szintjét tekintve a 2015. évi 189 Mtoe 2018-ra jelentősen megemelkedett, 209 Mtoe-re, ami 10,6 %-os növekedést jelent. Ugyanezen időszakban azonban a teljes bruttó energiafogyasztás 1126 Mtoe-ről 1160 Mtoe-re nőtt, aminek eredményeként a megújuló energia aránya csökkent, mivel az a teljes megújulóenergia-fogyasztás teljes bruttó energiafogyasztással való elosztásával számítható ki.

A megújuló energia ágazatonkénti aránya a tagállamok jelentős többségében nőtt a 2017–2018 közötti időszakban. A közlekedési ágazatban, amelyben minden tagállamnak egyformán 10 %-os célt kellene elérnie, csupán két tagállam, Finnország és Svédország ért el ennél magasabb szintet. Noha 4 tagállam (Franciaország, Hollandia, Ausztria és Portugália) e cél 1 %-os tartományán belül van, a többi tagállamnak jelentősebb növekedésre lesz szüksége ahhoz, hogy elérje a 10 %-os célt. Az ILUC-irányelv által elérhetővé tett, a közlekedési ágazatra vonatkozó statisztikai átruházások igénybevétele szintén lehetséges opció.

2. Határokon átnyúló együttműködés és az együttműködési mechanizmusok alkalmazása

Az együttműködési mechanizmusok a RED I 6–11. cikkén alapulnak. Ezek számos olyan mechanizmust jelentenek, amelyeken keresztül a tagállamok együtt tudnak működni a megújuló energia terén, ilyenek például a statisztikai átruházások, a közös projektek és a közös támogatási rendszerek. A statisztikai átruházások különösen fontosak a célok elérésének megkönnyítése terén, mivel lehetővé teszik a nemzeti céljuknál magasabb megújulóenergia-arányt elérő tagállamok számára, hogy a többletüket átruházzák más tagállamokra. **Jelenleg négy megállapodás van érvényben a statisztikai átruházások**

²⁹ 2017-hez képest, amikor 11 ilyen tagállam létezett.

kiaknázására. Ezek a **Luxemburg és Litvánia**, valamint **Luxemburg és Észtország** közötti 2 megállapodás 2017-ből, és a 2020-ban az e jelentés készítéséig megkötött 2 további megállapodás **Hollandia és Dánia** között, valamint **Málta és Észtország** között.

Azok szerint a becslések szerint, amelyeket a tagállamok többsége az eredményjelentésekbe belefoglalt, **2020-ban a megújuló energiából az indikatív ütemtervhez képest összesen 12 177 ktoe „többlettermelés” fog rendelkezésre állni lehetséges statisztikai átruházások céljára.** Ez Franciaország megújuló energiaforrásokból származó teljes bruttó energiafogyasztása körülbelül felének felel meg. A 2020-as célt a saját megújuló energiaforrásaik használatával esetleg el nem érő tagállamok esetében az átruházás járható út ahhoz, hogy a célokat költséghatékony módon ériék el (lásd az 1. táblázatot). A Bizottság a jelentés 3. szakaszában aktualizált és egységes előrejelzést ismertet 2020-ra vonatkozóan, hogy kiegészítse a fenti tagállami várakozásokat.

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgium			0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bulgária		362	348	520	630	593	602	638	579	767	411	341
Horvátország												
Cseh Köztársaság		0	0	0	0	1 146	1 040	947	863	892	678	643
Dánia			694	834	1 123	1 106	833	928	552	619		63
Németország			9 236	11 831	9 816	1 066	7 967	8 069	3 945	6 141		3 065
Észtország			191	206	177	197	230	243	243	300	344	397
Írország				93	-14	111	79	26	-142	-12	-239	-366
Görögország		196	260	380	306	266	211	-81	-189	-377	683	529
Spanyolország			2 026	2 866	2 704	3 326	2 040	3 106	1 323	1 220		0
Olaszország	8 324	8 613	7 405	10 011	10 936	9 344	9 456	7 803	7 555	5 148	3 805	2 462
Ciprus							29	29	4	72	18	51
Lettország ³⁰									-37	16		
Luxemburg	0	0	0	0	0	0	0	0	0	95		86
Magyarország		968	1 150	1 213	1 295	883	970	803	470	271		
Málta									3	4		0
Hollandia									0	0	-	-
Ausztria	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Lengyelország ³¹		543	729	929	530	93	174	-26031	-544	790		345
Portugália												
Románia	1 207	1 296	824	974	1 114	1 210	1 091	1 122	858	684	439	0
Szlovénia												
Szlovákia									45	84		00
Finnország	0	0	0	0	0	0	0	0	1 179	1 420	1 420	1 420
Svédország ³²	2 407	2 141	2 482	3 318	3 214	3 335	3 347	3 475	3 215	3 610	3 428	3 241
Teljes összeg	11 938	14 119	25 345	33 175	31 831	22 676	28 069	27 108	19 922	21 744	10 987	12 177

1. táblázat: A megújulóenergia-előállítás tényleges és becsült többlete és/vagy hiánya a tagállamokban a RED indikatív ütemtervéhez képest (ktoe). Forrás: Navigant 2020³³, a tagállamok jelentései³⁴.

³⁰ Lettország a 2015–2016-os évre vonatkozó RED szerinti indikatív és NREAP szerinti tervezett ütemterve előtt jár, azonban ez az alacsonyabb energiafogyasztásnak tudható be. Lettország (ahogyan azt eredményjelentésében is feltüntette) nem érte el a tervezett bruttó megújulóenergia-fogyasztás szintjét, amit az e táblázatban szereplő negatív számok mutatnak.

³¹ Lengyelország a 2016. évre vonatkozóan a tervezett értékhez képest negatív tényleges bruttó megújulóenergia-fogyasztásról számolt be. A százalékos adatok alapján Lengyelország is elmarad az NREAP-ban előirányzott ütemtervtől. A Lengyelország által elért, százalékos formában kifejezett eredmények szerint az ország túlteljesítette a 2015–2016-os évre vonatkozóan a RED-ben meghatározott indikatív ütemtervet. Ennek egyik oka a tervezettnél alacsonyabb teljes energiafogyasztás lehet.

³² Az értékek a 4. eredményjelentésből származnak. Svédország nem bocsátott rendelkezésre naprakész értékeket az 5. eredményjelentésben, csak a Svéd Energiaügynökség becsléseire hivatkozott.

³³ Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához – 1–2. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478 [DOI 10.2833/325152].

3. Előretekintés 2020-ra – a jelenlegi előrejelzések

A 2020-as célok elérése megvalósíthatóságának értékelése céljából modellezés³⁵ elvégzésére került sor a Bizottság számára. Az elemzés a statisztikai adatoknak a megújuló energiaforrásokba való befektetések szintjét, a megújuló energiaforrásokra irányuló tervezett projekteket, és a releváns, jelenlegi szakpolitikai kezdeményezéseket (CPI)³⁶, többek között a lehetséges statisztikai átruházásokat figyelembe vevő extrapolációján alapul. A Covid19-világjárvány további bizonytalanságot okozott az energiapiac (és a megújulóenergia-piac) különböző részein. Ezek miatt a bizonytalanságok miatt két különböző keresleti tendencia (alacsony és magas kereslet) kerül ábrázolásra, amelyek a várható keresleti tendenciák valószínű alsó és felső határait szemléltetik³⁷. Ezt a modellt tovább kombinálja a megújuló energiaforrások terén végzett statisztikai átruházások útján megvalósuló együttműködés igénybevételére vonatkozó két külön forgatókönyvvel: az „erős együttműködés” és a „gyenge együttműködés” forgatókönyvével. Pontosabban fogalmazva tagállami szinten a modellt a következőket feltételezte:

- „erős együttműködés”: Összesen 1 700 GWh statisztikai átruházás Észtországtól (1 000 GWh) és Litvániától (700 GWh) Luxemburnak, 16 000 GWh statisztikai átruházás Dániától Hollandiának, és 80 GWh statisztikai átruházás Észtországtól Máltának.
- „gyenge együttműködés”: 1 100 GWh statisztikai átruházás Luxemburnak (400 GWh Észtországtól és 700 GWh Litvániától), 8 000 GWh statisztikai átruházás Dániától Hollandiának, és 80 GWh statisztikai átruházás Észtországtól Máltának.

Ez a modellezés azt jelzi előre, hogy az EU megújulóenergia-aránya 2020-ban el fogja érni a 22,8–23,1 %-ot (lásd az alábbi 3. ábrát). Ezenkívül azt is megállapítja, hogy várhatóan számos tagállam jól fog teljesíteni a hátralévő években, és a célszintjét meghaladó kiépítési szintet ér el. Jóllehet **három tagállam (Belgium, Franciaország és Lengyelország) esetében komoly a kockázata annak, hogy nem sikerül teljesíteniük a célt. Továbbá két tagállam, Hollandia és Luxemburg esetében mérsékelt a kockázata annak, hogy nem teljesítik a célt.** Az ábra vonatkoztatási alapként feltüntetni azokat a 2020. évre vonatkozó

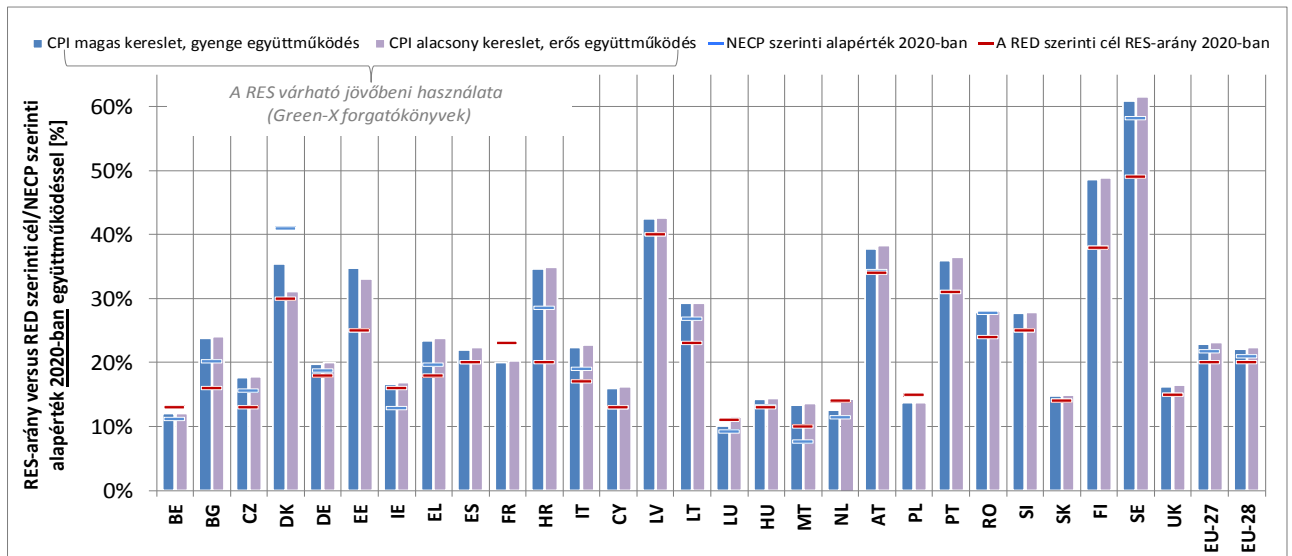
³⁴ A táblázat csak azokra a tagállamokra vonatkozó adatokat tartalmaz, amelyek eredményjelentésükben rendelkezésre bocsátották azokat; az Egyesült Királyságtól és 5 tagállamtól, Horvátországtól, Portugáliától, Szlovéniától, Franciaországtól és Litvániától nem érkezett információ.

³⁵ Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához – 1–2. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478 [DOI 10.2833/325152].

³⁶ A tartomány a fő bemeneti paraméterekkel kapcsolatos bizonytalanságot tükrözi, amely a megújuló energia terén a jövőben elérhető előrehaladás modellalapú értékelése során merül fel. Érdekes, hogy az idei évben (2020) az energiakeresletben a Covid19-világjárvány következtében bekövetkezett csökkenés és a megújuló energiaforrások kínálatában annak megfelelően bekövetkezett (viszonylag kicsi) változások döntő szerepet játszanak e tekintetben.

³⁷ A keresleti tendenciák a 2020. júliusáig rendelkezésre álló adatokon alapulnak.

alapértékeket is, amelyeket a tagállamok végső nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikben határoztak meg.

3. ábra: A megújuló energiaforrások várható aránya 2020-ban összevetve a megújuló energiaforrások RED szerinti 2020. évi célarányával és a nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek (NECP-k) szerinti 2020. évi alapértékekkel (%), az együttműködési mechanizmus figyelembevételével (forrás: Navigant)

A modellezés keretében a tagállamok abszolút hiányait és többletét is kiszámolták az együttműködési mechanizmusok figyelembevételével (lásd a 2. táblázatot).

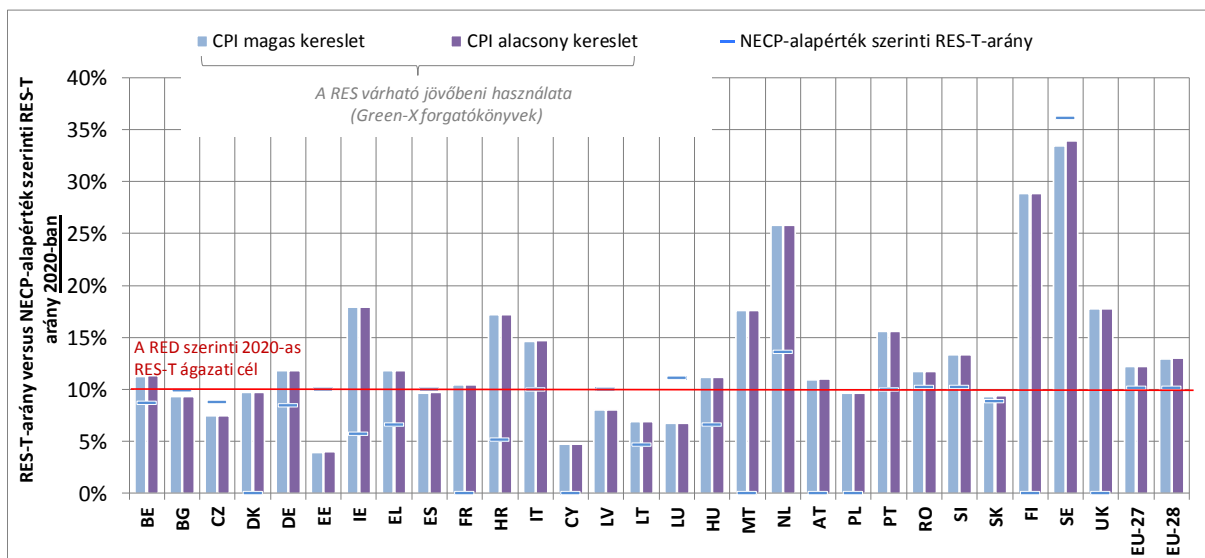
A megújuló energiaforrások (RES) aránya a bruttó végfelhasználói energiakeresletben 2020-ra – a megújuló energiaforrások tekintetében folytatott együttműködés hatásával együtt	A megújuló energiaforrások várható aránya 2020-ban (CPI-forgatókönyv)		A megújuló energiaforrások RED szerinti célaránya 2020-ban	A várható arány eltérése a megújuló energiaforrások RED szerinti célarányától (CPI-forgatókönyv)		A várható arány abszolút eltérése a megújuló energiaforrások RED szerinti célarányától (CPI-forgatókönyv)	
	Min.	Max.		Min.	Max.	Min.	Max.
Tagállam	[%]	[%]	[%]	[%]	[%]	[ktoe]	[ktoe]
Belgium	12,0 %	12,0 %	13,0 %	-7,6 %	-7,3 %	-321	-303
Bulgária	23,8 %	24,0 %	16,0 %	48,9 %	50,1 %	785	790
Csehország	17,6 %	17,8 %	13,0 %	35,7 %	36,6 %	1 132	1 136
Dánia	30,9 %	35,7 %	30,0 %	3,1 %	18,9 %	140	844
Németország	19,8 %	20,0 %	18,0 %	9,8 %	11,1 %	3 643	4 041
Észtország	33,0 %	34,9 %	25,0 %	31,8 %	39,5 %	236	289
Írország	16,6 %	16,9 %	16,0 %	4,0 %	5,5 %	71	95
Görögország	23,4 %	23,8 %	18,0 %	30,3 %	32,2 %	831	862
Spanyolország	22,0 %	22,4 %	20,0 %	9,9 %	11,8 %	1 523	1 763
Franciaország	20,0 %	20,3 %	23,0 %	-12,9 %	-11,8 %	-4 033	-3 585
Horvátország	34,6 %	34,9 %	20,0 %	72,8 %	74,5 %	916	919
Olaszország	22,3 %	22,7 %	17,0 %	31,3 %	33,4 %	5 522	5 732
Ciprus	15,9 %	16,1 %	13,0 %	22,3 %	24,2 %	44	47
Lettország	42,4 %	42,6 %	40,0 %	6,0 %	6,5 %	96	101
Litvánia	29,2 %	29,3 %	23,0 %	27,0 %	27,3 %	325	328
Luxemburg	10,1 %	11,6 %	11,0 %	-8,4 %	5,1 %	-34	21
Magyarország	14,3 %	14,4 %	13,0 %	10,0 %	10,5 %	228	236
Málta	13,4 %	13,6 %	10,0 %	34,0 %	35,7 %	18	18
Hollandia	12,5 %	14,2 %	14,0 %	-10,8 %	1,2 %	-688	74
Ausztria	37,8 %	38,2 %	34,0 %	11,2 %	12,4 %	1 009	1 099
Lengyelország	13,7 %	13,8 %	15,0 %	-8,7 %	-8,3 %	-918	-859
Portugália	35,9 %	36,4 %	31,0 %	15,8 %	17,5 %	784	847
Románia	27,8 %	28,0 %	24,0 %	16,0 %	16,8 %	892	921
Szlovénia	27,7 %	27,9 %	25,0 %	10,6 %	11,6 %	121	129
Szlovákia	14,7 %	14,9 %	14,0 %	5,3 %	6,4 %	71	84
Finnország	48,6 %	48,9 %	38,0 %	27,8 %	28,6 %	2 697	2 721
Svédország	60,9 %	61,6 %	49,0 %	24,3 %	25,7 %	3 914	4 058

Egyesült Királyság ³⁸	16,2 %	16,4 %	15,0 %	7,9 %	9,7 %	1 391	1 649
EU-27	22,8 %	23,1 %	20,0 %	14,2 %	15,5 %	19 751*	21 661*
EU plusz Egyesült Királyság	22,1 %	22,4 %	20,0 %	10,4 %	11,8 %	21 142*	23 309*

2. táblázat: A megújuló energiaforrások várható és előírt aránya 2020-ban, az együttműködési mechanizmusok figyelembevételével Forrás: Navigant 2020³⁹

A 2. táblázat azt mutatja, hogy a megújuló energiaforrások EU-27 általi várható használatát alapul véve a tagállamoknak jelentős különbség áll rendelkezésre statisztikai átruházási megállapodások kötéséhez. A többlet legalább 19,7 Mtoe (229 TWh). A modellezésen alapuló energiakereslet-előrejelzések alapján a megújuló energiaforrások használata a 2018 és 2020 közötti időszakban várhatóan 19,2–21,7 Mtoe-val növekszik.

Kifejezetten a közlekedési ágazatra összpontosítva is készült modellezés azzal a céllal, hogy értékeljék a jelenlegi szakpolitikákat és a Covid19-világjárványt figyelembe vevő keresleti tendenciákra alapuló várható haladást.

4. ábra: A megújuló energiaforrások várható aránya a közlekedési ágazatban (RES-T) 2020-ban összevetve a közlekedési ágazatban a megújuló energiaforrásokra vonatkozó, RED szerinti kötelező nemzeti céllal és a nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek (NECP) szerinti alapértékekkel (%) (forrás: Navigant)

³⁸ A tagállami jogok és kötelezettségek az átmeneti időszak végéig, azaz 2020. december 31-ig alkalmazandók az Egyesült Királyságra.

³⁹ Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladástól szóló 5. jelentés megvalósításához – 1–2. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478 [DOI 10.2833/325152].

Az összesített uniós szint várhatóan mintegy 2 %-kal meg fogja haladni a 10 %-os szintet 2020-ra és a 27 tagállamból várhatóan 16 tagállam teljesíti (illetve túlteljesíti) a megújuló energiaforrások közlekedési ágazatbeli felhasználására vonatkozó, a RED szerinti kötelező célját valamennyi értékelte körülmény között. A legjobban teljesítő ország Svédország, amelyet Finnország, Hollandia, Írország, Málta, Horvátország és Portugália követ, amelyek mindegyike a célhoz képest 50 %-nál nagyobb többletet mutat. Azok a további tagállamok, amelyek esetében valószínűnek tűnik a megújuló energiaforrások közlekedési ágazatban való felhasználására kitűzött cél elérése: Belgium, Németország, Görögország, Franciaország, Olaszország, Magyarország, Ausztria, Románia és Szlovénia. A többi 11 tagállam várhatóan nem teljesíti a megújuló energiaforrások közlekedési ágazatban való felhasználására vonatkozó RED szerinti kötelező célját a jelenlegi szakpolitikák mellett, viszont 3 tagállam (Dánia, Spanyolország és Lengyelország) kevesebb mint 0,5 %-kal marad el a céltól. A modellezés eredményei szerint a céltól nagyobb mértékben elmaradó tagállamok Észtország, Ciprus, Luxemburg és Litvánia – mindegyik esetében 25 %-nál nagyobb a hiány.

Mivel az uniós szint jóval a megújuló energiaforrások közlekedési ágazatban való felhasználására vonatkozó 10 %-os kötelező cél felett van, a tagállamoknak célszerű mérlegelniük a statisztikai átruházások igénybevételét a közlekedési ágazatban, amelyet az ILUC-irányelv tesz lehetővé.

4. Az adminisztratív eljárások korszerűsítése terén elért fejlemények

A megújuló energiáról szóló ötödik nemzeti eredményjelentésükben a tagállamok olyan intézkedésekről számolnak be, amelyek a megújuló energiára irányuló projektekre vonatkozó adminisztratív eljárásokat korszerűsítik (a RED I 13. cikkével összhangban). Egy külső elemzés szerint⁴⁰ a RED I-ben szereplő vonatkozó intézkedések jelentős részét összességében sikeresen hajtották végre a tagállamok. Ezek az intézkedések többek között az alábbiakat foglalják magukban: könnyített eljárások a kis méretű projektek esetében, a költségbecslések és egyéb szükséges információk rendelkezésre bocsátásának előírása a rendszer-üzemeltetők számára, a hálózatfejlesztés és a megújuló energiák hálózatra kapcsolása költségeinek elosztására vonatkozó követelmények, a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia figyelembevétele a nemzeti hálózatfejlesztési tervben, valamint a megújuló energia használatát előmozdító támogatási rendszerek megléte.

A szakmai elemzésben⁴¹ azonosítottak között szerepelnek az egyes tagállamokban elért pozitív fejlemények következő példái:

- ✓ Dánia

⁴⁰ Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához – 1–2. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478 [DOI 10.2833/325152].

⁴¹ További részletek a következő dokumentumban találhatóak: Navigant (2020): Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához – 1–2. feladat. Szolgáltatási szerződés: ENER/C1/ 2019-478 [DOI 10.2833/325152].

- az offshore szélérőművek számára kialakított egyablakos ügyintézési pont egyszerűsíti az offshore szélparkok jóváhagyásával járó adminisztratív terhet;
- az engedélyezési eljárásban részt vevő valamennyi illetékes hatóság együttműködését a Dán Energiaügynökség végzi központilag; valamint
- az engedélyeket előre elkészítik és a projekt nyertes ajánlattevője környezeti hatásvizsgálatának jóváhagyása után azonnal kiadhatók;
- ✓ 2018 óta Bulgária egységes információs és szolgáltatási internetes portált működtet elektronikus kérelmek benyújtásához;
- ✓ Németország az összes villamosenergia- és gázpiaci törzsadatot tartalmazó átfogó adatbázis bevezetésével könnyítette meg az adminisztrációt és a jelentéstételt;
- ✓ Svédország
 - a fotovoltaikus napenergiába való befektetésekhez nyújtandó támogatások kérelmezési űrlapja egyszerűsödött;
 - az e-kérelmezést megkönnyítették;
 - a nyomonkövetési követelményt eltörölték; valamint
 - javult a támogatást kezelő kormányhivatalok közötti párbeszéd; ezenfelül
- ✓ Hollandia törekszik:
 - felgyorsítani a területrendezést a 2021-ben hatályba lépő környezetvédelmi törvénnyel; valamint
 - csomagba foglalni a terveket és engedélyeket a költségek csökkentése érdekében.

Ugyanakkor továbbra is fennáll néhány akadály. Noha korábban már értek el előrehaladást, sok tagállamban még valamennyi ágazatban tovább lehetne korszerűsíteni az adminisztratív eljárásokat. Az engedélyezési eljárások esetében is van még helye a további egyszerűsítésnek, és az engedélyek feldolgozásához szükséges időt csökkenteni lehetne. A RED II 2021. június 30-ig végrehajtandó átültetése megköveteli ezeknek az eljárásoknak a további átfogó javítását.

A villamosenergia-ágazatban néhány tagállam területrendezési és környezettervezési követelményei nehezítik a fejlődést. A fűtési és hűtési ágazatban az akadályok főleg a távfűtési hálózatok kapacitásaival kapcsolatos hiányosságokból erednek, míg a közlekedési ágazatban az akadályok elsősorban az elektromos járművek megfelelő infrastruktúrájának hiányára és a bioüzemanyagok területén bekövetkezett szakpolitikai változások által kiváltott piaci bizonytalanságra vezethetők vissza. A megújuló energiaforrások egyre növekvő kapacitásának hálózati integrációja szintén fennálló kihívás a tagállamok többsége számára. Az akadályok főleg a hálózati csatlakozás magas költségéből, valamint a hálózatfejlesztési forgatókönyvek bizonytalanságaiból és a csatlakozási eljárások átláthatatlanságából erednek.

4. A BIOÜZEMANYAGOK FENNTARTHATÓSÁGÁNAK ÉRTÉKELÉSE⁴²

1. Az uniós bioüzemanyag-fogyasztás áttekintése

2018-ban a fenntartható bioüzemanyagok fogyasztása az EU-ban 16 597 ktoe-ra rúgott, amelyből 3 905 ktoe (24 %) volt a IX. melléklet szerinti bioüzemanyag⁴³, 12 692 ktoe (76 %) pedig egyéb megfelelő bioüzemanyag volt.

Az EU-ban felhasznált bioüzemanyag legnagyobb része biodízel (77 %, zsírsav-metil-észter [FAME] vagy hidrogénezett növényi olaj [HVO]), illetve bioetanol (16 %)⁴⁴. Az egyéb folyékony bioüzemanyagokat (6 %) nem részletezzük. Az EU-ban 2018-ban fogyasztott biodízellel felhasznált alapanyagok körülbelül 59 %-a importált alapanyag vagy importált alapanyagból előállított volt, míg 41 %-uk uniós alapanyag, főként repceolaj (26 %), használt étolaj (8 %) és állati zsír (5 %) volt. A fő nem uniós származási országok Indonézia (17 %) és Malajzia (8 %), az ezekből az országokból származó pálmaolajat használják fel az EU-ban biodízel előállításához, továbbá Argentína (9 %), amely szójababból készült biodízelt exportál (lásd a 3. táblázatot).

	Repceolaj	Pálmaolaj	Szójabab	Használt étolaj (UCO)	Állati zsír	Egyéb, fenyő-/tallolaj, zsírsavak, napraforgóolaj	Összesen (%)	Összesen (ktoe)
EU	26 %		1 %	8 %	5 %	1 %	41 %	5 871
Ausztrália	2 %						2 %	308
Ukrajna	2 %						3 %	362
Kanada							1 %	96
Indonézia		15 %		2 %			17 %	2 382
Malajzia		7 %		1 %			8 %	1 082
Amerikai Egyesült			3 %	1 %			4 %	580

⁴² Az e szakaszban szereplő adatok és értékelés fő forrása: „Szakmai segítségnyújtás az EU-ban a megújuló energia terén elért haladásról szóló 5. jelentés megvalósításához” – 3. feladat [DOI 10.2833/428247] és 4. feladat [DOI 10.2833/10640]. Készítette az ENER/C1/ 2019-478 szolgáltatási szerződés keretében: „Navigant – A Guidehouse Company”.

⁴³ A „IX. melléklet szerinti bioüzemanyagok” a RED II IX. mellékletében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagokat foglalják magukban.

⁴⁴ Forrás: Eurostat nrg_bal_c. A biodízel és bioetanol kifejezések az üzemanyag fizikai összetételére utalnak. A biodízel olyan típusú üzemanyag, amely keverhető dízelolajjal. A biodízel fő típusai a zsírsav-metil-észter (FAME) és a hidrogénezett növényi olaj (HVO). Az etanol a közismerten alkohol elnevezésű anyag kémiai elnevezése. Keverhető motorbenzinnel. Ezek a kifejezések nincsenek kapcsolatban a bioüzemanyagok fenntarthatóságával, továbbá a „megfelelő bioüzemanyagok” és a „IX. melléklet szerinti bioüzemanyagok” kategóriájához sem kapcsolódnak.

Államok								
Brazília			2 %				2 %	266
Kína				4 %			4 %	527
Argentína			9 %				9 %	1 342
Egyéb		1 % ²⁾		3 % ³⁾		1 %	5 %	707
Ismeretlen	1 % ¹⁾					4 %	5 %	671
Összesen (%)	32 %	23 %	15 %	19 %	5 %	6 %	100 %	
Összesen (ktoe)	4 502	3 208	2 193	2 678	693	921		14 194

1) A repcebehozatal kis részét kereskedelmi vagy katonai okokból nem meghatározott országokból és területekről származó behozatalként jelentették be az Eurostatnak (az EU kereskedelme 1988 óta, a nyolcjegyű Kombinált Nomenklátúra-kódok (CN8) szerint [DS-016890]).

2) A pálmaolaj-alapú biodízel kisebb töredékei a becslések szerint többek között Hondurasból (0,3 %), Guatemalából (0,1 %) és Kolumbiából (0,1 %) származnak.

3) A használtolaj-alapú (UCO) biodízel kisebb töredékei a becslések szerint többek között Szaúd-Arábiából (0,5 %), Japánból (0,3 %) és Oroszországból (0,3 %) származnak.

3. táblázat: Az EU-ban fogyasztott biodízelben felhasznált alapanyagok eredete (2018, % és ktoe).
Forrás: Navigant elemzés

Az EU-ban fogyasztott etanol előállítása során főleg uniós alapanyagok (73 %) használatára kerül sor, beleértve a búzát (34 %), a kukoricát (24 %) és a cukorrépát (14 %), és csupán kismértékben használnak cellulózalapú etanolt. A nem uniós alapanyagok az uniós bioetanolpiac közel 27 %-át teszik ki, ezek főként az Ukrajnából, Brazíliából, az Amerikai Egyesült Államokból és Kanadából származó kukoricát jelentik (lásd a 4. táblázatot).

	Búza	Kukorica	Árpa	Rozs	Tritikálé	Cukorrépa	Cukornád	Cellulózalapú	Ismeretlen/egyéb	Összesen (%)	Összesen (ktoe)
EU	34 %	24 %				14 %		0 %		73 %	2 199
Ukrajna	0 %	4 %							0 %	4,5 %	134
Brazília		2 %					1 %			2,6 %	79
Kanada	0 %	1 %								0,8 %	24
Amerikai Egyesült Államok	0 %	2 %								2,2 %	68
Oroszország	1 %	0 %								1,6 %	50
Pakisztán							2 %			1,6 %	49
Egyéb	0 %	1 %					1 %		2 %	4,0 %	119
Ismeretlen			2 %	3 %	5 %					9 %	285
Összesen (%)	37 %	34 %	2 %	3 %	5 %	14 %	4 %	0 %	2 %	100 %	
Összesen (ktoe)	1 101	1 016	70	79	136	425	116	8	54		3 006

4. táblázat: Az EU-ban fogyasztott bioetanolban felhasznált alapanyagok eredete (2018, % és ktoe).
Forrás: Navigant elemzés

A biodízelen és a bioetanolon kívül kis mennyiségű biogáz is fogyasztásra kerül a közúti közlekedésben Svédországban (118 ktoe) és Németországban (33 ktoe).

	Szilárd bioüzemanyag	Biogáz	Bio motorbenz	Biodízel	Egyéb folyékony	Bio sugárhajtóm	Összes folyékony	Összesen
--	----------------------	--------	---------------	----------	-----------------	-----------------	------------------	----------

	ok		in		bioüzemanyagok	új-kerozin	bioüzemanyag	
Közút	–	153,8	2 997,2	13 629,9	0,7	–	16 627,8	16 781,7
Vasút	0,0	0,0	0,0	26,3	0,0	–	26,3	26,3
Belföldi légi közlekedés	–	–	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Belföldi hajózás ²⁾	–	0,0	2,0	5,0	0,0	–	6,9	6,9
Nem meghatározott közlekedés	–	0,0	0,0	5,6	0,0	0,0	5,6	5,6
Összesen	0,0	153,8	2 999,2	13 666,7	0,7	0,0	16 666,6	16 820,5

1) A táblázatból kizárásra került a „faszén” és a „települési szilárd hulladék” Eurostat kategória, mivel az Eurostat nrg_bal_c szerint a közlekedésben ezeket nem használják. A „fogyasztás a csővezeték szállításban” Eurostat kategóriában nincs bioüzemanyag-fogyasztás, és ezért ki lett zárva a táblázatból. Az összes folyékony bioüzemanyag alatt a bio motorbenzin, a biodízel, az egyéb folyékony bioüzemanyagok és a bio sugárhajtómű-kerozin összege értendő. A valószínűleg kombinációkat (pl. szilárd bioüzemanyagok a repülésben) „-” jelöli. 2) A belföldi hajózás az Európán belül bármely zászló alatt hajózó hajóknak, valamint a belvízi közlekedésnek és jachtoknak szállított összes mennyiséget tartalmazza.

5. táblázat: Összes végső bioenergia-fogyasztás az EU közlekedési alágazataiban (2018, ktoe).
 Forrás: [Eurostat nrg_bal_c]¹⁾

2. Az EU-ban fogyasztott bioüzemanyagok hatásai

2018-ban a becslések szerint 7,4 Mha földterületre volt szükség az EU bioüzemanyag-fogyasztásához használt növények megtermesztéséhez⁴⁵. Ebből a területből 3,4 Mha (46 %) az EU-n belül, 3,8 Mha (51 %) pedig harmadik országokban található. A fennmaradó 0,2 Mha (3 %) ismeretlen országokból beszerzett árpa, rozs és tritikálé termesztéséhez volt szükséges. A bioüzemanyagok előállítására használt szántóterület összesített aránya az EU-ban 3 % volt (a teljes uniós szántóterület 117 Mha -ban való becslése alapján), a bioüzemanyag előállítására használt teljes terület 72 %-át repce foglalta el. 2018-ban az EU-ban fogyasztott bioüzemanyagokhoz használt földterület a bioüzemanyagok előállításához használt növények termesztéséhez a világon felhasznált összes terület 0,5 %-át tette ki. Az EU-ban fogyasztott bioüzemanyagokhoz használt földterület a repcetermesztés céljára a világon felhasznált földterület 8,5 %-át teszi ki, a pálmaolaj esetében ez az adat 5,2 %. A nem uniós országok többsége becslések szerint az összes szántóterülete kevesebb mint 1 %-át használta olyan alapanyagok kinyeréséhez, amelyeket az EU-ban előállított vagy fogyasztott bioüzemanyagok előállításához használtak fel.

Az utóbbi években nem figyeltek meg korrelációt az élelmiszerek árai és a bioüzemanyagok iránti kereslet között. Az élelmiszerárakra gyakorolt bármilyen hatás kicsi a globális élelmiszerpiacon tapasztalható egyéb dinamikákhoz képest. A tagállamok többsége nem észlelte, hogy bármilyen hatást gyakorolt volna az árakra a bioenergia iránti megnövekedett kereslet. Az élelmiszerárak legutóbb 2006 és 2008 között, valamint 2011-ben növekedtek

⁴⁵ A bioüzemanyagok előállítása céljára használt növények termesztéséhez igénybe vett földterület számítása során az adott növényfajtából előállított bioüzemanyag mennyiségét átváltották az adott mennyiségű bioüzemanyag előállításához szükséges alapanyag mennyiségére a melléktermékek figyelembevételével.

jelentősen. 2011 óta a globális élelmiszerárak visszaestek a 2010-es szintre. A szakirodalom⁴⁶ a 2006 és 2008 közötti időszakban és 2011-ben tapasztalható élelmiszeráracsúcsok időszakában jellemző megnövekedett élelmiszerárak okaként a bioüzemanyag-termeléstől eltérő okokat nevez meg. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy 2008 és 2016 között az élelmiszer- és takarmánynövények iránti, világszerte növekvő kereslet megkövetelte, hogy a mezőgazdasági ágazat folyamatosan növelje a termelést, amit a hozamok növelésével és a mezőgazdasági terület bővítésével ért el. A bioüzemanyag-ágazat becslések szerint 208 000 főt foglalkoztatott 2018-ban, és a szélenergia-ágazat és szilárdbiomassza-ágazat után (314 000 és 387 000 fő) a harmadik legnagyobb munkahelyteremtő ágazat volt a megújuló energia területén. A legtöbb foglalkoztatott Romániában (40 000 állás) és Lengyelországban (41 200 állás) van, amit ezen országok mezőgazdasági hasznosítású földterületeinek nagy kiterjedése magyaráz. Franciaország a harmadik e rangsorban (29 100 állással), mivel bioüzemanyag-termelő létesítményekkel és alapanyag-termesztéssel is rendelkezik.

Az EU-ban fogyasztott bioüzemanyagok előállításához használt alapanyagok termesztése potenciálisan negatív környezeti hatásokkal járhat. Ezek a hatások a közvetett hatásoktól eltekintve rendszerint az adott helyszínre jellemzőek és a mezőgazdasági gyakorlatoktól függenek, továbbá hasonlóak az egyéb felhasználásra termesztett növények hatásához⁴⁷. Ilyen negatív környezeti hatások többek között a víztestek eutrofizációja, a vízhiány, a talajerózió, a talajtömörödés, a levegőszennyezés, az élőhelyek elvesztése és a biológiai sokféleség csökkenése. A fenntarthatósági kritériumok szerint tilos a jelentős kötöttszén-készlettel rendelkező földterületek és a biológiai sokféleség szempontjából jelentős értéket képviselő földterületek átállítása. Az eredményjelentésekben a tagállamok többsége rámutat arra, hogy az összes mezőgazdasági tevékenységgel összehasonlítva a bioüzemanyagok előállításához használt alapanyagok termesztése korlátozott, és ezért úgy vélik, hogy a kapcsolódó környezeti hatások csekélyek. Számos tagállam rámutat arra, hogy minden mezőgazdasági termelés szabályozott a környezeti hatások tekintetében, ezért úgy vélik, hogy a bioüzemanyagokhoz használt haszonnövények termesztéséből várható hatások nem haladják meg az egyéb haszonnövények termesztéséből várható hatásokat.

A tagállamok által benyújtott információk szerint az uniós közlekedésben használt megújuló energiaforrásoknak köszönhető teljes kibocsátásmegtakarítás 2018-ban 45,6 millió tonna CO₂-egyenérték volt. A tagállami jelentések a közlekedésből származó összes ÜHG-kibocsátás-megtakarítást tüntetik fel és nem fejtik ki a megújuló villamos energia és a (különbféle típusú) bioüzemanyagok szerepét. Tekintettel azonban a bioüzemanyagok túlnyomó arányára (89 %) a közlekedési ágazatban felhasznált megújuló energiaforrásokban (RES-T), okkal feltételezhető, hogy a kibocsátásmegtakarítások nagy része a bioüzemanyagok használatából fakad. Figyelembe véve a RED-ben meghatározott előzetes becsült ILUC kibocsátási tényezőket, a bioüzemanyagok közlekedésben való

⁴⁶ Ecofys, 2013, Bioüzemanyagok és élelmezésbiztonság; Filip, Ondrej, et al., 2019, Élelmiszer versus üzemanyag: Aktualizált és kiterjesztett bizonyíték.

⁴⁷ Meg kell azonban jegyezni, hogy nem elérhetőek sem területspecifikus, sem pedig a bioüzemanyagok előállítására használt alapanyagok termesztésének helyi környezeti hatásaira vonatkozó adatok.

felhasználásából fakadó összes kibocsátásmegtakarítás 24 Mt CO₂-egyenérték (18,8 és 33,8 millió tonna közötti tartománnyal)⁴⁸. Miközben az ILUC-kibocsátások szintje különböző tényezőktől függ⁴⁹ és nem mérhető pontosan, az eredmények szerint az élelmiszer- és takarmánynövényekből származó bioüzemanyagok hozzájárulása a dekarbonizációhoz korlátozott, és az energiatermelés céljára való felhasználásukat minimalizálni kell attól függetlenül, hogy az EU-ban állították elő őket vagy importálták őket. Mindennek fényében a RED II korlátozza az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok azon mennyiségét, amely beleszámítható a megújuló energiaforrások teljes részarányába és a közlekedésben használt megújuló erőforrások részarányába, és a közvetett földhasználat-változás szempontjából magas kockázattal járó bioüzemanyagok fokozatos kivezetését irányozza elő. Az irányelv azonban lehetővé teszi, hogy azok az üzemanyagok, amelyek a közvetett földhasználat-változás szempontjából igazoltan alacsony kockázatot jelentenek, mentesüljenek a kivezetés alól.

E megközelítés végrehajtása érdekében a Bizottság 2019. március 13-án felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el a közvetett földhasználat-változás szempontjából magas kockázatot jelentő bioüzemanyagok meghatározására és a közvetett földhasználat-változás szempontjából alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok tanúsítására vonatkozó szabályok megállapításáról⁵⁰, amely a pálmaolajat a közvetett földhasználat-változás szempontjából magas kockázatot jelentő alapanyagként határozza meg. A pálmaolajból előállított bioüzemanyagokat következőképpen fokozatosan kivezetnék, kivéve, ha megfelelnek a közvetett földhasználat-változás szempontjából alacsony kockázatot jelentő üzemanyagokra vonatkozó szigorú kritériumoknak. A Bizottság 2021-ben felülvizsgálja a földhasználat-változás szempontjából magas kockázatot jelentő bioüzemanyagokra vonatkozó adatokat és kidolgozza a 2030-ig történő fokozatos kivezetésük ütemtervét.

Általánosabban fogalmazva az EU úgy határozott, hogy minimalizálja az élelmiszer- és takarmánynövényeken alapuló bioüzemanyagok használatát, és a jövőben a fejlett bioüzemanyagokra és az egyéb, kis szén-dioxid-kibocsátást eredményező üzemanyagokra fókuszál, mint például a megújuló villamos energia és a nem biológiai eredetű, megújuló, folyékony és gáz halmazállapotú, közlekedési célú üzemanyagok. 2018-ban a fejlett bioüzemanyagok a IX. melléklet szerinti bioüzemanyagok 3 905 ktoe mennyiségéből 828 ktoe (21 %) mennyiséget tettek ki, ami 5 %-os részesedésnek felel meg a bioüzemanyagpiacból (16 597 ktoe mennyiségből). Ez az arány jelentősen nőtt a közelmúltban és várhatóan tovább fog nőni a jövőben. A Bizottság folytatni fogja a fejlett bioüzemanyagok fejlesztésének előmozdítását, többek között a potenciális új alapanyagok forrásainak feltárásával és a nagy mennyiségben rendelkezésre álló alapanyagok, különösen a hulladékok

⁴⁸A közvetett földhasználat-változás (ILUC) hatását az (EU) 2018/2001 irányelv VIII. mellékletében található bioüzemanyagok, folyékony bio-energiatorozók és biomassza-üzemanyagok alapanyagaiból (g CO₂-egyenérték/MJ) származó ideiglenes becsült közvetett földhasználat-változásokból származó kibocsátások alapján számolják ki.

⁴⁹ Az ideiglenes becsült közvetett földhasználat-változási tényezők például olyan forgatókönyvön alapultak, amely a fogyasztás szintjének lényeges növekedését feltételezi, ám ez nem következett be.

⁵⁰ C(2019) 2055 final.

és maradékanyagok átalakítására szolgáló technológiák kereskedelmi értékesítésének támogatásával.

3. A Bizottság által elismert önkéntes rendszerek működése

A RED I⁵¹, és 2021 júliusától a RED II, felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy tanúsítási rendszereket, azaz önkéntes rendszereket ismerjen el, amelyeket az üzemeltetők arra használhatnak, hogy igazolják az irányelv fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-megtakarítási kritériumainak való megfelelést. **A Bizottság eddig 13 önkéntes rendszert ismert el ebből a célból**⁵². A rendszerek keretében a tagállamok kötelesek elfogadni az e rendszerekben szereplő üzemeltetők által megszerzett, fenntarthatósági kritériumokkal kapcsolatos bizonyítékokat. Ez jelentős mértékben megkönnyíti a fenntarthatósági kritériumok végrehajtását, mivel lehetővé teszi az üzemeltetők számára, hogy minden tagállamban egységes eljárás alkalmazásával bocsássák rendelkezésre a szükséges bizonyítékokat. Minden elfogadott és az elmúlt tizenkét hónapban működő önkéntes rendszerről éves jelentést kell tenni a Bizottság felé.

Az elmúlt néhány évben az önkéntes rendszerek váltak a bioüzemanyagok fenntarthatóságára vonatkozó uniós kritériumoknak való megfelelés igazolásának fő eszközévé. 2019-ben 21 876 kilotonna (kt) folyékony bioüzemanyag (beleértve a tiszta növényi olajat), 147 357 ezer m³ biometán (amely nagyjából 106 kt-nak felel meg) és 219 266 kt alapanyag felelt meg a megújuló energiáról szóló irányelv 17. cikkének (2)–(5) bekezdésében foglalt uniós fenntarthatósági kritériumoknak.⁵³

A tanúsított folyékony bioüzemanyagok részletesebb vizsgálatával megállapítható, hogy 12 099 kt (a teljes mennyiség 55 %-a) biodízel, míg 6 340 kt (29 %) bioetanol volt. A maradék hidrogénezett növényi olajokból előállított bioüzemanyagból (2 671 kt, 12 %), tiszta növényi olajokból (380 kt, 1,7 %) és egyéb üzemanyagokból (385 kt, 1,8 %) állt. A bioüzemanyagokhoz használt fő tanúsított alapanyagok a repcemag (24 %), a pálmaolaj (16 %), a használt étolaj (13 %), a cukornád (12 %) és a kukorica (10 %) voltak.

A Bizottság kizárólag azokat a rendszereket ismeri el, amelyek teljesítik a megbízhatóság, az átláthatóság és a független audit megfelelő követelményeit. E célból a Bizottság alaposan értékeli az elismerést kérelmező önkéntes rendszereket⁵⁴. Ez biztosítja többek közt az alábbiakat: az alapanyag-termelők megfelelnek az irányelv fenntarthatósági kritériumainak, a fenntarthatósági jellemzőkre vonatkozó információ visszavezethető az alapanyag származására, a vállalatokat azelőtt ellenőrzik, hogy elkezdenének részt venni a rendszerben, rendszeresen sor kerül utólagos ellenőrzésekre, valamint az ellenőrök külső és független személyek.

⁵¹ A 2009/28/EK (RED I) irányelv 2021. június 30-án hatályát veszti.

⁵² https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en

⁵³ A folyékony bioüzemanyagokra vonatkozó adatok kizárásra kerültek egy önkéntes rendszerből az azonosított következetlenségek miatt.

⁵⁴ Az önkéntes rendszerek elismerési folyamatára vonatkozó részletek megtalálhatók a Bizottság alábbi weboldalán: https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en

Az elmúlt években az önkéntes rendszerek irányítását egyre nagyobb mértékben ellenőrzik, például az Európai Számvevőszék⁵⁵. Az aggodalmak kezelése és a végrehajtás szilárdsága érdekében a RED II 30. cikke szigorúbb szabályokat állapít meg a bioenergetikai fenntarthatósági kritériumok ellenőrzésével kapcsolatban, beleértve az önkéntes rendszerek határozottabb nemzeti és uniós felügyeletét és a harmadik felek által folytatott ellenőrzést. A Bizottság ezenkívül 2021-ben részletes végrehajtási szabályokat fog elfogadni a megfelelő megbízhatósági, átláthatósági és független ellenőrzési szabványokról, és arra fog kötelezni minden elismert önkéntes rendszert, hogy alkalmazza azokat. A Bizottság jelenleg dolgozik ezeken a szabványokon, amelyek többek között harmonizálni fogják a tömegmérleg-rendszer alkalmazását és tovább fogják erősíteni a rendszerirányításra, az átláthatóságra és az auditokra vonatkozó követelményeket. Végezetül a Bizottság európai adatbázist fog felállítani a fenntartható bioüzemanyagok nyomon követésének fejlesztése érdekében.

⁵⁵ Az Európai Számvevőszék 2016. évi 18/2016. számú különjelentése: A fenntartható bioüzemanyagok tanúsítására vonatkozó uniós rendszer.

Önkéntes rendszer	Hatály		
	Elnevezés	Az alapanyag típusa	Az alapanyag származása
International Sustainability and Carbon Certification (ISCC) (nemzetközi fenntarthatósági és szén-dioxid-kibocsátási tanúsítvány)	Az alapanyagok széles köre	Globális	Teljes ellátási lánc
Bonsucro EU	Cukornád	Globális	Teljes ellátási lánc
Roundtable on Sustainable Biomaterial EU RED (RSB EU RED)	Az alapanyagok széles köre	Globális	Teljes ellátási lánc
RTRS EU RED	Szója	Globális	Teljes ellátási lánc
USA Soybean Sustainability Assurance Protocol (SSAP)	Szója	USA	A termesztéstől az exportálási helyig
Biomass Biofuels voluntary scheme, 2BSvs (A biomasszából nyert bioüzemanyagok önkéntes fenntarthatósági rendszere)	Az alapanyagok széles köre	Globális	Teljes ellátási lánc
Red Tractor Farm Assurance Combinable Crops & Sugar Beet (Red Tractor)	Gabonafélék, olajos magvak, cukorrépa	UK	Az első alapanyag-kézbizítási pontig
REDCert	Az alapanyagok széles köre	Európa	Teljes ellátási lánc
Better Biomass	Az alapanyagok széles köre	Globális	Teljes ellátási lánc
KZR INiG System	Az alapanyagok széles köre	Európa	Teljes ellátási lánc
Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASC)	Kombájnnal betakarítható haszonnövények, például gabonafélék, olajos magvak és cukorrépa	UK	Felügyeleti lánc a mezőgazdasági üzemtől az első feldolgozóig
Universal Feed Assurance Scheme (UFAS)	Takarmány-összetevők és összetett takarmányok, valamint kombájnnal betakarítható haszonnövények	UK	Felügyeleti lánc a mezőgazdasági üzemtől az első feldolgozóig
Roundtable on Sustainable Palm Oil RED (RSPO RED)	Olajpálma	Globális	Teljes ellátási lánc

6. táblázat: A Bizottság által jelenleg elismert önkéntes rendszerek

5. KÖVETKEZTETÉSEK

A megújuló energiával kapcsolatos 2020-as célokat a Covid19-világjárvány kontextusában kell teljesíteni, amikor a társadalom egészségét és az energiaágazatot is az utóbbi évtizedek legkomolyabb egészségügyi és gazdasági válsága sújtja. Ez a jelentés megerősíti, hogy **az EU jó úton halad afelé, hogy elérje a megújuló energiára vonatkozó 2020-as céljait. 2018-ban az uniós energiamixben a megújuló energia aránya elérte a 18 %-ot (az EU-27 esetében a 18,9 %-ot).** A megújuló energiába történő befektetéseket egyre inkább a piac ösztönzi, és az állami támogatások aránya csökken, különösen az új projektek esetében⁵⁶. Ezt a megújulóenergia-technológiák költségeinek jelentős csökkenése és az állami támogatásoknak a versenyképzőbb támogatási rendszerek keretében való csökkenése

⁵⁶ Energetikai támogatások az EU-ban (melléklet az energiaunió helyzetéről szóló jelentéshez, COM(2020)950).

idézte elő, amit számos zéró vagy alacsony költségű aukciós eredmény példáz több európai országban.

2018-ban már tizenkét tagállam megújulóenergia-aránya haladja meg a 2020-as célokat. Tizenegy másik tagállam teljesíti vagy meghaladta a RED I irányelvben szereplő, a 2017 és 2018 közötti időszakra vonatkozó átlagos indikatív ütemtervet. Öt tagállamnak (Franciaország, Írország, Hollandia, Lengyelország és Szlovénia) azonban ez nem sikerült.

A megújuló energiára vonatkozó 2020-as célok elérésével kapcsolatos kilátásokat illetően a közelmúltban végzett modellezés alapján az EU-27 22,8 % és 23,1 % közötti megújulóenergia-arányt fog elérni⁵⁷. Ez a megújuló energiaforrások használatának 2018 és 2020 közötti 19,2–21,7 Mtoe mennyiségű várható abszolút növekedésének felel meg. A Covid19-világjárvány energiakeresletre gyakorolt hatása jelentős, és ez a kivételes helyzet azzal a következménnyel jár, hogy a 2020-ra előrejelzett megújulóenergia-arányok összességében növekednek. Ugyanakkor előfordulhat, hogy e növekedés bizonyos részét a gazdasági tevékenység teljes helyreállítását követően nem lehet fenntartani.

A tagállamok nagy többsége teljesíteni fogja a célokat, három tagállam (Belgium, Franciaország és Lengyelország) esetében azonban komoly a kockázata annak, hogy ez nem sikerül. További két tagállam (Hollandia és Luxemburg) esetében mérsékelt a kockázata annak, hogy nem teljesítik a célt.

Az e jelentésben ismertetett elemzésre figyelemmel:

- **A tagállamoknak határozottan ajánlott feltárni az együttműködési mechanizmusok,** nevezetesen a statisztikai átruházások **használatának** összes lehetséges opcióját, a helyzetnek a 2020 végéig hátralevő néhány hétben történő kezelésére alkalmas megoldásként.
- **Az Európai Bizottság készen áll arra, hogy támogassa** a folyamatot például a tagállamok közötti politikai párbeszéd támogatásával, technikai útmutatás nyújtásával és a statisztikai átruházásokat elősegítő uniós megújulóenergia-fejlesztési platformmal, amely jelenleg fejlesztés alatt áll.
- **A megújuló energiaforrások használatának további terjesztése rendkívül fontos.** Különösen annak fényében, hogy a tiszta energiáról szóló csomagban megállapítottaknak megfelelően a nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervekben foglalt 2020-as alapértékeket túl kell teljesíteni, és tovább kell lépni a 2030-as és 2050-es célkitűzések felé.
- A tagállamok által kidolgozandó **helyreállítási és rezilienciaépítési tervek,** amelyek a következő négy évre vonatkozóan a reformok és a befektetések menetrendjét határozzák meg, **egyedi lehetőséget biztosítanak a megújuló energia használatának növelésére,** és a gazdasági helyreálláshoz és az európai zöld megállapodás célkitűzéseire egyaránt hozzájárulnak.

⁵⁷ Az EU plusz az Egyesült Királyság esetében 22,1–22,4 %.

- **Az Európai Bizottság folytatja a fejlemények figyelemmel kísérését és az energiaunió irányításáról szóló rendeletnek megfelelően 2022. április 30-ig értékelné fogja a cél végső teljesítését a tagállami jelentésekben foglalt tényleges 2020-as adatok alapján.**

A közlekedési ágazat esetében, amelyben az összes tagállamnak legalább 10 %-os megújulóenergia-arányt kell elérnie, 2018-ban csak két tagállamnak, Finnországnak és Svédországnak sikerült túlteljesítenie ezt a szintet. A 2020-ra vonatkozó modellezés valamelyest jobb képet ad, mivel a modellezés szerint a megújuló energiaforrások közlekedésben való felhasználásának (RES-T) uniós aránya 12,2 %⁵⁸ lesz, és 16 tagállam eléri vagy túlteljesíti a célt. A cél teljesítése jogi kötelezettség, így **a Bizottság szorgalmazza, hogy a többi 11 tagállam tegye meg a megfelelő fellépést nemzeti fejlesztések vagy együttműködési mechanizmusok útján.**

⁵⁸ Az EU plusz az Egyesült Királyság esetében 12,9 %.